

[Ό κ. Κυταριόλος είνε έκ των όλιγων ἐπιστημόνων, τῶν μετὰ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως ἀφιερωμένων εἰς τὴν θείαν τοῦ Ἀσκληπιοῦ τέχνην. Ἐσπούδασεν εἰδικῶς τὴν Λαρυγγολογίαν, Ὀτολογίαν καὶ Ρινολογίαν εἰς τὰς ἐπὶ τούτῳ συστηματικὰς κλινικὰς καὶ Σχολὰς Παρισίων, Βιέννης, Βερολίνου, Βρυξελλῶν καὶ Λονδίνου παρὰ τοῖς διαπρεπεστέροις καθηγηταῖς τῶν κλάδων τούτων. Τὴν κλινικὴν του ἔχει καταρτίσει κατὰ τὸ πρότυπον τῶν ἐν Εὐρώπῃ τοιούτων. Είνε έκ τῶν σπανίων ἱατρῶν, τῶν παρακολουθούντων βῆμα πρὸς βῆμα τὰς νειυτέρας ἐπιστημονικὰς ἐρεύνας. Ἔνιμερος ὅλης τῆς κινήσεως, ὅλων τῶν νεωτερισμῶν, ὅλων τῶν μεθόδων τοῦ κλάδου του. Ἀντὶ ἀδρῶν μόχθων, ἀντὶ ἀδροτέρας δαπάνης, κέκτηται πλουσιωτάτην καὶ μοναδικὴν συλλειγὴν ἐργαλείων καὶ δόλκηρον σύστημα ἡλεκτροθερα�ίας, τὸ πρῶτον ἡδη εἰσαγόμενον ἐν Ἑλλάδι: ὑπὸ τοῦ ῥέκτου ἱατροῦ, καὶ ἄγνωστον μέχρι τοῦδε παρ' ἡμῖν. Διὸ τῶν θαυμασίων ἡλεκτρικῶν συσκευῶν του—ἔχει φῶς, κλίνησιν, θερμότητα, δι' ὧν τελεῖται ἐπιτυχῶς ὁ διὰ τῆς διαφαρελας φωτισμὸς πρὸς διάγνωσιν τῶν ἐμπυημάτων τῶν διαφόρων κόλπων καὶ κοιλιῶν, αἱ καυτηριάσεις, τὸ Massage (massage vibrafoir) καὶ πᾶν δι' ἡ πεῖρα καὶ ἡ νεωτέρα ἔρευνα ἐφήρμοσεν εἰς τὸν κλάδον τούτον. Ἐπίσης ἐκτελοῦνται ἐγχειρίσεις ἀναιματοι διὰ τελειοτάτων μηχανημάτων. Εἰς τὸ Cabinet του θὰ εὑρετε πλεῖστα τοιαῦτα νεώτατα δι' ἀντιστψιαν, ἀσηψιαν καὶ ἀπολύμανσιν ἐργαλείων καὶ εἰδῶν ἐπιδέσεως. Ωσαύτως ἄλλα, πρὸς ἐντελῆ τοπικὴν ἀναισθησίαν κατὰ τὰς ἐπωδύνους ἐγχειρίσεις. Ή παρ' αὐτῷ αἴθουσα ἐγ-

χειρήσεων είνε καθ' ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς νεωτέρας χειρουργίας. Πλὴν δὲ τὸ ἐργαστήριόν του τὸ διὰ μικροσκοπικὰς παρατηρήσεις καὶ χημικὰς ἀναλύσεις. "Εγειριζόμενον τοῦτον τοῦτον παθολογικοῦ καὶ φυσιολογικοῦ μουσείου, ἐν τῷ φυλάσσονται οἱ κατὰ τὰς ἐγχειρήσεις ἀραιρεθέντες ὅγκοι: ἡ ζένα σώματα. "Εγειριζόμενον τοῦτον τοῦτον παθολογικοῦ θεραπείας. Τὸν ἐφαρμόζει, εἰνε λίαν ἐνθαρρυντική, παρουσιάζοντας 50 τοῖς¹⁾ ἐπιτυχίαν. 'Ἐπίσης λίαν εὐχάριστα ἀποτελέσματα παρέχει καὶ ἡ στατιστική του ἐπὶ τῆς θεραπείας τῆς φθίσεως τοῦ λάρυγγος.

Τοιαῦτη ἐν σμικρῷ ἡ μοναδικὴ δρᾶσις τοῦ ἑξόχου εἰς τὸ εἶδός του ίατροῦ. Είνε ἀδικον τόση ἀφοσίωσις, τόση ἐπιτυχής ἐργασία, τόση ἐπίδοσις τῆς ἐφαρμογῆς νεωτερισμῶν καὶ συστημάτων πολυδαπάνων, πρωτοφανῆς ἐν Ἑλλάδι, τόση ἰδιοτυπία καὶ μόρφωσις ιατρική, νὰ μένῃ ὑπὸ τὴν σκιὰν τῆς μετριορροσύνης. Πρέπει, ἐπιβάλλεται ὡς καθῆκον, νὰ γνωρίζωνται εἰς εύρυτατον κύκλον τοιαῦται ἐπιστημονικὴ φυσιογνωμίαι πρὸς διαφώτισμα τοῦ κοινοῦ.

[Ημεῖς σεμνυνόμενοι τὸν παρουσιάζομεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας τοῦ Ἡμερολογίου, μετὰ τῆς σερρᾶς πεποιθήσεως, ἣν πολλαχῶς καὶ ἐκ χρηστοῦ συνειδότος ἐμορρώσαμεν περὶ τοῦ καλλίστου ίατροῦ καὶ συνεργάτου ἡμῶν.]

ΑΙ ΠΕΝΤΕ ΑΙΣΘΗΣΕΙΣ

ΚΑΙ Η ΥΓΙΕΙΝΗ ΑΥΤΩΝ

ΜΕΓΑΣ τῆς ἀρχαιότητος σοφός, ὁ δογματίσας ὅτι «οὐ δὲν ἐν τῷ νῷ, ὃ μὴ πρότερον ἐν τῇ αἰσθήσει» ἡθέλησε συγχρόνως νὰ ἀποδεῖξῃ ὅτι τὰ αἰσθητήρια ὅργανα εἰσὶν αἱ μόναι πύλαι, δι' ᾧ ὁ ἄνθρωπος συγκοινωνεῖ μετὰ τοῦ περιβάλλοντος, ὃ δὲ ἐγκέφαλος προσδέγεται τὰς ἐξ αὐτοῦ ἐντυπώσεις. Εὐνόητον διθενὸν ὅστις ὁρτιώτερον διατηρεῖ τὰς αἰσθήσεις αὐτοῦ, τὸσω βαθύτερον φέρει τὸ αἰσθητικα καὶ τὴν συνείδησιν τῆς ζωῆς, ἣν ἀντλεῖ ἐκ τῆς γύρω ἀειζώου φύσεως. Αἱ πέντε αἰσθήσεις, δι' ᾧ ὁ ἄνθρωπος τίθεται εἰς ἐπαφήν, γνῶσιν καὶ ἔλεγχον τοῦ περιβάλλοντος, εἰσὶν ἀλα καὶ ἡ πηγὴ ὅλων τῶν ἀπολαύσεων καὶ ἡδονῶν, ἐν ταύτῳ δὲ καὶ τῶν ὅξυτέρων ὁδυνῶν. Φαντασθῆτε τι θὰ ἦτο ὁ ἄνθρωπος στερούμενος τῆς ὁράσεως, τῆς ἀκοῆς, τῆς γεύσεως, τῆς ὀσφρήσεως, τῆς ἀφῆς. "Οσω καὶ ἀντίτο ἀνατομικῶς καὶ ὄργανικῶς τέλειος, ἡ ὑπαρξία αὐτοῦ, ἀνευ τῶν αἰσθητηρίων, θὰ ἦτο κατωτέρα τοῦ κτήνους, αὐτόγρημα φυτική, ἀνευ τινὸς ὀφελείας δι' ἔαυτὸν καὶ τὴν λοιπὴν φύσιν. Εἴνε γνωστὸν ὅτι οἱ ἐκ γενετῆς ἦν νηπιάθεν στερηθέντες